

være obligatorisk, lad den saa ikke alene gælde for Handelen mellem de handlende og Forbrugerne; men lad den saa ogsaa gælde om Handelen mellem de handlende og Fabrikantene og mellem de handlende indbyrdes. En Mellemhandler vil blive overordentlig uheldig stillet, naar han er underkastet denne obligatoriske Forpligtelse uden at kunne stille den selv samme Fordring til Importørerne. Jeg anser det ogsaa for at være overordentligt uheldigt, at en Mellemhandler skal være afstaaet fra at fordre samme Garanti fra Producenterne her i Landet, som han maa stille overfor Forbrugerne. Jeg antager, det vil have til Følge, at alle de Købmænd, som købe noget videre af hjemmeavlet Frø, slet ikke ville indlade sig derpaa, naar de ikke lige saa fuldt kunne fordre Garanti for det, som for hvad der indføres. Jeg anser det for uheldigt; dersom man overhovedet bliver staaende ved de obligatoriske Bestemmelser, at der saa skal ske Undtagelser deraf. Med Hensyn til Prøveudtagningen efter § 5 maa jeg, som tidligere udtalt, anse det for aldeles nødvendigt, hvis det i det hele taget skal have nogen Betydning, at Certificatet ledsages af Prøver. Jeg savner imidlertid her en lille Bemærkning i Paragraffen om Emballeringen, som ikke er uden Betydning. Det lader sig nemlig ikke saadan gøre at emballere en Palle i Papir og lade den ligge hen for senere at tages frem til Undersøgelse. Mange af disse Artikler maa absolut opbevares i Glas eller lufttætte Daafer, saa at de ere i samme Tilstand, som da Prøven blev udtaget. De kunne undergaa megen Forandring, naar der ikke er stillet aldeles bestemte Betingelser for, hvorledes de skulle emballeres. Bestemmelsen i § 7 om herhenhørende Tvistigheders Afgørelse ved Boldgift finder jeg heldig. Jeg vil endogsaa ønske, at det kan strække saa vidt, som det erede Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) udtalte; at Bestemmelsen ikke blot skal anvendes, hvor det gælder om en øjeblikkelig Afgørelse, men ogsaa hvor Striden efter længere Tids Forløb f. Eks. rejser sig om en Frøleverances Kontraktsforhold. Derimod synes jeg mindre om Bestemmelsen om, at naar en Boldgiftskendelse ikke er affaet inden 4 Ugers Forløb, skal Sagen kunne indbringes for Domstolene. Jeg synes ikke, der er Anledning til at gaa videre end til Boldgift, medmindre denne ikke ser sig i Stand til at afgøre Erstatningens Størrelse eller overhovedet at erklære sig over den fremsendte Prøve, eller Striden f. Eks. drejer sig om et større Beløb end 10 pCt. af Varens Værdi.

Hermed skal jeg afslutte mine Bemærkninger om selve Lovforslaget. Naar man kan komme til en Lov, som paa nogen Maade kan bidrage til at sætte — ja, man kan jo ikke sige mere end en Grænse for urebellig Handel, er der ingen, der hellere end jeg vil være med dertil; men som Lovforslaget er affattet, tror jeg, at det i mange Henseender vil gøre Indgreb i den Ret og Frihed, indenfor hvilken Handelsstanden tidligere har kunnet bebøge sig. Jeg ser imidlertid gerne Lovforslaget gaa til videre Behandling, idet jeg haaber, der maa kunne fremkomme saadanne Endringer, som kunne gøre det brugbart og praktisk.

Bojzen: Jeg vil tillade mig at rette en Tat til den højtærede Indenrigsminister, fordi han saa hurtigt har taget Hensyn til et Ønske, der er fremkommen fra vore Landboforeninger, og særlig gennem de samvirkende Landboforeninger. Landbruget har ment, at man undertiden blev forurettet i meget høj Grad ved, at de Foderstoffer osv., som bleve indførte fra Udlandet, ikke svarede til det, de burde, og at der er sket og fremtidig ogsaa vil ske Forfalskning i saa Henseende. Naar man tillige tager Hensyn til, at det er en Værdi fra 25 til 30 Mill. Kr. om Aaret, som det drejer sig om, spiller det sikkert ingen lille Rolle, om den Vare, vi saa, virkelig er det, som den udgiver sig for. Men jeg tror paa den anden Side, at Landboerne nærmest kun have tænkt paa Importen af disse Foderstoffer. Jeg tror ikke, man i Landboforeningerne har tænkt sig, at Forholdsreglerne skulde være saa omfattende, at de skulde gribe ind i Detailhandelen, eller at Produktionen her hjemme i Landet ogsaa skulde tages med. Det kan gerne være, at det fra et teoretisk Standpunkt kan være rigtigt; men jeg tror rigtignok, at det vil møde mange praktiske Vanfæligheder, naar vi foruden Importen fra Udlandet skal medtage, hvad der fabrikeres her hjemme. Vi Landboere ere jo alle sammen Producenter, og skulde det naa saa vidt, at vi ikke kunde følge en Tønde Korn, uden at der fulgte Analyse med, tror jeg, at vi, om jeg saa maa sige, fik for meget af det gode. Dette Forslag synes mig er saa omfattende, at det griber ind i de mindste Detailforretninger. Jeg kan godt forstaa, at naar § 1 sætter som Minimum en Vægt af 200 Pund og en Salgsværdi af 5 Kr., er det gjort for at sikre den mindre Forbruger, for at han kan saa den samme Fordel af Forslaget som den større. Men hvis det vil medføre en stor Vanfælighed for hele Omsætningen, og hvis det fremfor alt vil medføre, hvad det erede